

ны-тѣ си, *мѣсто-то* на които тѣ занимаватъ.

Забѣлка 1). За по голѣмо впрочемъ уразуменіе и за по голѣмъ леснинъ и ясность на учащіе се, не забѣлѣваме: че указателны-тѣ мѣстоименія: *der, die, das* отличаватъ се чрезъ туй отъ указателны-тѣ прилагателны; чи указателни-тѣ прилагателни се произносятъ съ едно по силно удареніе, и че тѣ се ставятъ всякога *предъ* съществително-то, кому-то се отнасятъ. Тѣй на примѣръ въ израженіе-то: *Der Mensch ist gut, welcher erfüllt seine Pflichten* (той чловѣкъ е добръ, кой-то испълня свои-тѣ длѣжности) *der* е указат. прилагателно, а въ израженіе-то: *Wie gut ist der Mensch, den ich gesehen habe!*.. — (колко добръ е чловѣкъ-тѣ когото азъ видѣхъ!) *den* е указателно мѣстоименіе.

Забѣлка 2). Въ Нѣмскій языкъ, както и въ Българскій, и други нѣкои язици, често се случява, че указателное мѣстоименіе *der*, или *derjenige* се съединяватъ, съобразно съ смислъ-тѣ на израженіе-то, съ относителное мѣстоименіе *welcher*, (но се ставятъ въ предложеніе-то раздѣлно) и че, въ такива случаи, вмѣсто двѣ-тѣ тѣя мѣстоименія: *der*, и *welcher*; или *derjenige*, и *welcher*; стави се *wer*; и тѣй, се казва: *wer mich erkennt, liebt mich*, който ме упознава обичя ме; *wer* (вмѣсто: *der*, или — *der-*